

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Faraque Md Rafiqul Islam,
reprezentat de avocatul Pavel Grițco,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Faruque Md Rafiqul Islam către Inspectoratul General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 12 august 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-827/25
PIGD 2-24137716-01-3ra-28112025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. M. Gandrabur
Curtea de Apel Centru – jud. G. Mîra, A. Bostan, A. Cașcaval

29 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Faraque Md Rafiqul Islam, reprezentat de avocatul Pavel Grițco,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 3 decembrie 2024, Faraque Md Rafiqul Islam, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea deciziei nr. 6994/24/DAA din 14 noiembrie 2024, precum și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că nu este de acord cu decizia, considerând-o neîntemeiată.

3. Reclamantul a susținut că motivul plecării din țara de origine l-au constituit problemele de ordin politic, întrucât este simpatizant al partidului Bangladesh Nationalist Party din anul 2018 și se opune politicii partidului aflat la guvernare, Awami League, pe care îl consideră un partid autoritar.

4. Faraque Md Rafiqul Islam, reprezentat de avocatul Pavel Grițco, a indicat că a avut rolul de a informa membrii de partid și simpatizanții despre eventuale adunări, proteste și mitinguri împotriva partidului de guvernare. A participat la mai multe mitinguri, după ce a intrat în vizorul autorităților, fapt care l-a speriat, întrucât persoanele care își manifestă dezacordul cu politica partidului sunt arestate, condamnate sau dispar, fără a mai fi văzute vreodată. De asemenea, a invocat că polițiștii au venit de nenumărate ori la domiciliul său și l-au amenințat că, dacă va continua să susțină partidul Bangladesh Nationalist Party, va dispărea.

5. În opinia reclamantului, au fost oferite suficiente detalii privind elementul material al cererii, însă, reieșind din situația actuală din Bangladesh, s-a concluzionat că temerea invocată nu este întemeiată și că nu există o probabilitate reală ca, în cazul întoarcerii în țara sa de origine, viața și integritatea corporală ale acestuia să fie puse în pericol sau ca reclamantul să fie supus unor acțiuni de persecuție.

6. În drept, reclamantul și-a întemeiat poziția în baza art. 11 alin. (2), art. 45 alin. (1), art. 47 și art. 48 alin. (1) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 18 martie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Faraque Md Rafiqul Islam, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 45).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 18 martie 2025, Faraque Md Rafiqul Islam, reprezentat de avocatul Pavel Grițco, prin intermediul poștei electronice a declarat apel nemotivat (f. d. 48-49) împotriva hotărârii din 18 martie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 8 iulie 2025 a înaintat cererea de apel motivată, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii instanței de fond rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamantului să fie admisă integral (f. d. 73-76).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia din 12 august 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de Faraque Md Rafiqul Islam, reprezentat de avocatul Pavel Grițco, și menținută hotărârea din 18 martie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

10. Instanța de apel, a constatat că cererea de azil a fost depusă de către Faruque Md Rafiqul Islam abia după ce acesta a fost depistat de autoritățile competente și plasat în custodie publică, în contextul procedurii de expulzare. Această împrejurare relevă faptul că solicitarea protecției internaționale nu a fost determinată de o teamă reală și actuală de persecuție în țara de origine, ci de situația juridică în care s-a aflat reclamantul ca urmare a imposibilității de a-și prelungi dreptul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova.

11. Instanța de apel a menționat că reclamantul nu a probat faptul că, în privința sa au fost aplicate acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea privind azilul în Republica Moldova, care ar fi suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului; să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie;

acuzări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționați; acușări sau pedepsiri ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra; abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

12. A fost reținut de către instanța de apel că circumstanțele obiective nasc îndoieli rezonabile cu privire la veridicitatea și autenticitatea temerii de persecuție invocate de reclamant. Intervalul considerabil de timp scurs între momentul intrării în Republica Moldova și data depunerii cererii de azil, coroborat cu faptul că aceasta a fost formulată doar după expirarea termenului de ședere și dispunerea măsurii expulzării, denotă că invocarea temerii de persecuție are un caracter formal și ulterior, nefiind susținută de elemente concrete care să justifice acordarea protecției internaționale în sensul Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

13. Completul de judecată a notat cu referire la alegațiile apelantului Faruque Md Rafiqul Islam precum că nu dorește să se reîntoarcă în Republica Bangladesh din motivul că a participat la un miting împotriva politicii partidului de guvernământ, iar toți participanții la acea întrunire au fost arestați și supuși violențelor, fapt ce i-a creat o teamă de a se întoarce în țară, Completul de judecată reține prevederile pct. 80 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, care menționează că, a avea opinii politice diferite de cele ale guvernului nu înseamnă în sine, un motiv pentru a cere statutul de refugiat, ci solicitantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuție datorită acestor opinii. Aceasta presupune că solicitantul are opinii netolerate de autorități, opinii ce sunt critice la adresa politicii sau a metodelor utilizate. Se presupune, de asemenea, faptul că astfel de opinii au ajuns la cunoștința autorităților sau îi sunt atribuite de către acestea solicitantului.

14. Instanța de apel a reținut că apelantul Faruque Md Rafiqul Islam a invocat existența unui risc de persecuție individuală în țara sa de origine, motivat de faptul că este un susținător al partidului de opoziție, Partidul Naționalist din Bangladesh și a participat la un miting împotriva politicii partidului de guvernământ, iar toți participanții la acea întrunire au fost arestați și supuși violențelor, fapt ce i-a creat o teamă de a se întoarce în țară. Cu toate acestea, instanța de apel a constatat că apelantul nu a reușit să prezinte în mod convingător și detaliat circumstanțele relevante ale acestor acțiuni.

15. În cadrul audierii, aceasta a oferit răspunsuri evazive și incomplete, manifestând dificultăți în a preciza elemente esențiale precum: mesajele scandate în cadrul protestelor, frecvența întrunirilor, numărul participanților sau locul desfășurării manifestațiilor.

16. Instanța de apel a subliniat că apelantul nu a furnizat niciun mijloc probator care să demonstreze că și-a exprimat public opoziția față de regimul politic, aspecte care ar putea fundamenta o temere legitimă de persecuție. În lipsa unor probe concrete și a unei relatări coerente și credibile, susținerea apelantului apare ca fiind neconvingătoare sub aspectul îndeplinirii condițiilor pentru recunoașterea statutului de refugiat.

17. Totodată, în cadrul procedurii administrative, precum și în fața instanței, partea reclamantă a invocat o serie de circumstanțe generale, referitoare la dezacordul său cu politica guvernamentală a Republicii Bangladesh, fără a oferi dovezi înscrisuri sau alte elemente obiective care să susțină aceste afirmații. Totodată, din declarațiile părții reclamante nu rezultă indicii credibile privind implicarea sa activă într-un context politic sau social care să fi atras atenția autorităților din țara de origine. Mai mult, potrivit informațiilor prezentate de partea pârâtă, nu există date privind acțiuni concrete îndreptate împotriva lui Faruque Md Rafiqul Islam.

18. Prin urmare, instanța de apel a constatat că apelantul Faruque Md Rafiqul Islam nu a reușit să susțină prin probe pertinente și concludente afirmațiile sale de teamă față de persecuții sau alte vătămări grave la care ar putea fi expus în Republica Bangladesh, or, nu au fost constatate circumstanțe sau probe care să arate că la revenirea reclamantului în Republica Bangladesh acesta s-ar afla în pericol. Instanțele tind să acorde protecție internațională atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 24 noiembrie 2025, Faruque Md Rafiqul Islam, reprezentat de avocatul Pavel Grițco, a declarat recurs împotriva deciziei din 12 august 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii (f. d.108-111, vol. I).

ARGUMENTELE RECURSULUI

20. În motivarea recursului, Faraque Md Rafiqul Islam, reprezentat de avocatul Pavel Grițco, a indicat că pârâtul nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii, iar motivarea în opinia recurentului este contrazisă de rapoartele organizațiilor internaționale, or în Bangladesh persoanele care nu susțin partidul de guvernare sunt arestate, maltratate și torturate existând un risc real în cazul de neoferirea a unei forme de protecție de către Republica Moldova să fie persecutat și supus unor vătămări grave.

21. Consideră recurentul că nu a fost analizat principiul „beneficiului dubiului” prevăzut la art. 44 din Legea 270 privind azilul în Republica Moldova.

22. În opinia recurentului instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice, nu au apreciat probele din dosar și nu au aplicat corect legea materială care au importanță pentru soluționare cauzei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

24. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

25. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate

probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

26. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată la 12 noiembrie 2025, avocatului Pavel Grițco care reprezintă interesele recurentului, prin intermediul poștei electronice, iar recursul a fost depus la 24 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

28. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

29. Completul Curții Supreme de Justiție, notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

30. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod

corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

33. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

34. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

36. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

37. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

38. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Faraque Md Rafiqul Islam, reprezentat de avocatul Pavel Grițco.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni